УДК 330.3:005.934
Васильєв Б.Д.[1], Панкова А.Ю.[2]
[1]студ., НУ «Запорізька політехніка»
[2].канд. екон. наук, доц., НУ «Запорізька політехніка»

ВПЛИВ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ НА ПРОЦЕСИ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

Індустріальне суспільство поступово перевтілюється у діджиталізоване. І пандемія COVID-19 прискорила цей феномен. Цифрова трансформація перетворилася з інноваційної технологічної можливості на чисту необхідність для управління потребами та очікуваннями населення нашої планети. Нові розробки обумовили значні зміни в багатьох організаціях, спричинили появу нових процесів, механізмів. Компанії, які не спроможні швидко розробити та запровадити програму діджиталізації, втрачатимуть свої конкурентні переваги в новій цифровій реальності [1].

Не зважаючи на численні публікації з даної тематики, тема діджиталізації в управлінні та бізнес-процесах підприємств знаходиться на ранній стадії дослідження. Помітчено, що у публікаціях вітчизняних вчених термін діджиталізація та інші пов'язані терміни часто використовуються як синоніми. Наприклад, оцифровування, цифровізація та цифрова трансформація.

Відповідно до IT-глосарію Гартнера, оцифрування – це процес переходу від аналогової форми до цифрової. Автори [2] також розглядають автоматизацію процесів за допомогою інформаційних технологій як оцифрування. На рубежі тисячоліть був досягнутий величезний прогрес у таких технологіях, як мобільні телефони, процесори даних, розподілені обчислення, зберігання та цифрові технології, стільникові мережі. Цифровізація або цифрові перетворення є більш просунутими, ніж оцифрування, і належать вже до наступного, більш високого рівня, у порівнянні з терміном оцифровування. Цифровізація вимагає нових способів спілкування та співпраці на робочому місці, і її можна розуміти як використання цифрових технологій і даних (оцифрованих і оригінально цифрових) для отримання доходу, покращення бізнесу та заміни/перетворення бізнес-процесів (а не просто їх оцифрування). Цифрову трансформацію можна визначити як інтеграцію використання цифрових технологій у всіх аспектах і діяльності організації, що, у свою чергу, приводить до інфраструктурних змін у тому, як організація працює та надає цінність своїм клієнтам [3].

Деякі дослідники [4] стверджують, що діджиталізація йде ще далі та кардинально змінює бізнес-операції, продукти та процеси, що в деяких випадках приводить до появи абсолютно нових бізнес-моделей. Організаціям, незалежно від їх типу та розміру, потрібно бути готовими вирівняти або навіть замінити свої поточні бізнес-процеси новими, які їм не обов'язково подобаються.. Дослідники зазначають, що діджиталізація також потребує змін у лідерстві, культурі та мисленні, ставленні до ризиків, а також нових способів роботи, нових технологій і готовності сприймати неоднозначність і

постійні зміни. Збільшення продажів і продуктивності, інновації у створенні вартості, а також нові форми взаємодії з клієнтами є прикладами потенційних вигод від успішної діджиталізації.

На сьогоднішній день немає загальноприйнятого визначення терміну діджиталізації. Фокус визначень діджиталізації варіюється від прийняття та використання нових технологій до вдосконалення процесів, операцій, відносин із клієнтами та продуктивності, до створення нових бізнес-моделей. Очікується, що діджиталізація запустить розвиток нових організацій.

Отже, ключові моменти, від яких залежить успішність запровадження проєктів з діджиталізації підприємства, такі: впровадження нових інформаційних потоків; удосконалення каналів комунікацій, створення комунікаційних ланцюгів як всередині компанії – так і з споживачами; створення джерел фінансування програм діджиталізації; спрощення доступу до необхідної для роботи інформації шляхом розвитку відповідної інфраструктури підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Sascha Kraus, Susanne Durst , Joao J. Ferreira, Pedro Veiga, Norbert Kailer e , Alexandra Weinmann. Digital transformation in business and management research: An overview of the current status quo. International Journal of Information Management. 2022. №63. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0268401221001596?via%3Dihub

2. Horv´ ath, D., & Szabo, ´ R. Z. (2019). Driving forces and barriers of Industry 4.0: Do multinational and small and medium-sized companies have equal opportunities? Technological Forecasting and Social Change, 146, 119–132. https://doi.org/10.1016/ j.techfore.2019.05.021

3. McGrath, K., & Maiye, A. (2010). The role of institutions in ICT innovation: learning from interventions in a Nigerian e-government initiative. Information Technology for Development, 16(4), 260–278. https://doi.org/10.1080/02681102.2010.498408

4. Bouncken, R. B., Kraus, S., & Roig-Tierno, N. (2021). Knowledge- and innovation-based business models for future growth: digitalized business models and portfolio considerations. Review of Managerial Science, 15(1), 1–14. https://doi.org/10.1007/ s11846-019-00366-z